

Няздзейсненыя фермеры.

Пасляк Першамайскі калгаса «Зара» Буда-Кашалёўскага раёна — разрада неперспектыўных. Таму і пуставаў там доўгі час хлеб для калгаснай жывёлы. Працаваў у ім не было маму. Але знайшліся такі жадаючы ўзяць у арэнду 112 кароў. Максім Макаравіч і Лідзія Цімафееўна Авар'янавы з дапамогай дзяцей, унікаў справу наладзілі хутка, і праз год сярэдняя надоў малака на карову ўжо складала ў дзень 17,5 кілаграма. Такое становішча справу прыйшлося не даспадобы загадчыц жывёлагадоўчага комплексу Лідзіі Ляліхавай. Пра процістаянне арандатараў і чыноўнікаў раскажыць можна было б доўга. У выніку ж — хлеб у Першамайскім энду пусты, Максім Макаравіч вярнуўся ў паліводную брыгаду, Лідзія Цімафееўна займаецца хатняй гаспадаркай.

Цяпер калгаснае і раённае начальства, што крмудзіла Авар'янавых, ужо змянілася. Былыя арандатара энду падумаюць пра тое, ці не заняцца фермерствам. Але пакуль стрымліваюць аласенні: ці не перашкодзіць хто-небудзь і на гэты раз самастойна гаспадарыць на зямлі.

НА ЗДЫМКУ: сам'я АВАР'ЯНАВЫХ побач з кароўнікам, што зарастае травой.

Фота Сяргея ХАЛАДЗІЛІНА, [БЕЛІНФАРМ].

Пра нас, як заклятых сяброў і лепшых ворагаў роднай мовы

Накід партрэта сацыяльнай з'явы

Беларуская мова адраджаецца і адначасова працягвае паміраць. Нам, хто цешыў сябе надзеяй на яе хуткае ўзваскрэсненне, трэба быць гатовымі да страты ілюзій, да расчараванняў. Гэта гатоўнасць дапаможа ўспрыняць і асэнсавана горкую рэальнасць, не апускаючы рук.

Вучымся па-беларуску

Яна не любіць беларускую мову, — лічыць яе непрыгожай, грубай і прымітыўнай. Яна ніколі не гаворыць па-беларуску дома, з сябрамі, знаёмымі, на вуліцы. Яна вучыць дзяцей у беларускім класе ў адной з міських школ...

Гэтая класіка, якіх шмат адкрываецца ў апошні час, адна і тая ж: астраўкі беларускай і зародкамі будучай нацыянальнай ідэнтычнасці; другі — выдумкай нацыяналістаў, што навалялі агнём для дзяцей псіхікі эксперыментаў. Прастаўнасць першых выклікае ў мяне такую ж іранічную ўсмішку, як і катэгарычнасць другіх. Прычына вельмі простая, — мне здаецца адначасна сцяважыцца, якая мова часцей гучыць у сценах гэтых класаў. Не, размова не пра тое, на якой мове настаўніца тлумачыць дзеянні новаму тэму і якія сказы крэсліць крэйдай на дошцы дзіцячыя рукі. А пакуль званка, на перапынку, пасля ўрокаў? А тады, як малое чалавек раскажыць настаўніцы не пра зададзенае ўвучэнне, а настаўніца — спытае не пра хатняе заданне? Калі пачынаюцца неформальныя, а таму — доверлівыя, шчырыя зносіны?

У такіх хвілін пачынаюцца назаіральныя моманты, што папярэдняй сарак хвілін урока былі даўнаў гульняй, правілы якой з маўклівай згодай вымуншаны былі захоўваць і настаўніца, і вучні. Гульняй натунай, ненатуральнай, а таму — гурбонатай і непрыемнай, як стрэлка пад скурай. Не трэба, запінаючы, блатаваць сёмы і скланены, вышукваць словы лжыя не чужой, але ж і не роднай мовы. Можна адлучыць свё вольна, натуральна, расказана. Не злізліўшы, калі з часам у малых выпрацаўшася ўмове рэфлекс, звязаны з гэтым праіспатаннем абавязковай беларускай і свабоды рускага маўлення. Рэфлекс аўсім не на карысць беларускасці.

Найбольш спадзявана, што раўнадушнасць і кепска прыхаваная антыпатія педагога нават пры высокім прафесіяналізме здольныя выхаванні ў дзяцей тое, чаго няма ў настаўніка. Значыць, справа ў ёй, — у настаўніцы, якая, вяртаючыся са школы, засоўвае гэту мову ў шухляду разам з класным журналом, адзімае і ўшае ў шафу разам са строгай сукенкай, у якой вядае ўрок, змявае з вуснаў разам з касметыкай? Што ж, — працягваем ёй настаўленне пра тое, на што мае і на што не мае маральнага права педагог у такой сітуацыі? І зноўдзем іншую настаўніцу — нацыянальна сядзючую, якая будзе верыць у тое, чаму вучыць, у якой байць душа за беларускі і якая перадаць гэты бок малым?

Такое простае, зразумелае высей! — такое не магчыма.

Не, я зусім не сумняваюся, што нельзе збегчы ад свядомасці, шчыры, зацкаўлення. Восць толькі чаго-небудзь не ўдалося спаткаць такіх, кося абышоў, вучаючы тое, не адну сталічную школу. Часцей даводзілася чуць прыкладна такія маналогі ў адказ на пытанне «Чаму Вы прыйшлі ў беларускі клас, калі Вам прасцей і зручней выкладаць у рускіх?»

— А што было рабіць? У гэты клас ніхто не хацеў ісці. Завуч заявіла ўльтыматум: «Хочаш працаваць у нас — ідзі ў беларускі клас. Ты нядаўна пасля педвучылішча, мову яшчэ не забыла — справішся».

Як бы балюча ні было ўсведамляць гэта, але трэба глядзець праўдзе ў вочы: няма іх, іншых — свядомых і адданых. Няма і ўзнік яны адкуль, як толькі выхаванне, выгадаванне з маленства, — а на гэта спатрэбіцца пакаленні. (Радзік адзінак і яе бярэ ў разлік — не яны сёння робяць надвор'е ў адукацыі).

Інтэлігенцыя — рухавік ці тормаз?

Мне зусім не хацелася пачынаць артыкул з гэтай змрочнай ілюстрацыі. Але для таго, каб знайсці праўдзін адказ, адшукаць выйсце з тупіка, разабрацца, што адбываецца з нашай другой беларусізацыяй і чаму яна, нягледзячы на ўсе законы і праграмы, замарудзілася, а часам нават спынілася, — без гэтай ілюстрацыі не абыйсціся. Час дэкараваць, калі ласка, і на сталічных успамінаў на гэту тэму мінуў. Настаў са справы, а значыць — сумняненне, праўдзівага аналізу, цывілізацыйнае пошукі на рэальнасць.

Ні Закон аб мове, ні Дэкрэтыя праграма развіцця беларускай мовы не ставілі жорсткіх рамак беларусізацыі, — меркавалася распыліць гэты праблемны тры, піць і нават дзесяць гадоў. Грамадская думка, прывучаная шматгадовай практыкай да таго, што законы прымаюцца не для таго, каб іх выконваць, — да новага закона наставілася, як і да ўсіх іншых, абыхава і іранічна. Усеагульнага трымфу і святкавання (як гэта было ў Прыбалтыцы) на Беларусі з пачатку развіцця роднай мовы не назіралася. Гэта балюча ўсведамляць, але не магчыма не прызнаць: спружына нацыянальнага адраджэння, якая ў іншых рэспубліках, — ледзь толькі яе перасталі заціскаць, — прыйшла ў рух і прынесла імгненныя вынікі, — у нас засталася нерухомай, нібы яе і не адпускілі. (Размова, вяртаючы, пра агульную карціну, а не пра асобныя фрагменты). Такое ўражанне, што гэты стан сітуацыі стаў яе натуральным ста-

нам, і цяпер, каб прымусяць спружыну рухавіка, трэба ў чарговы раз прыкласці сілавое намаганне і распраміць яе. Але якія вынікі нясуць такія сілавыя спробы? Ці не страціць спружына ад гэтага ўвогуле здольнасць рухавіка?

Гістарычныя прычыны нацыянальнага нігілізму беларусаў дастаткова поўна вучыцца, раскрыты і паказаны ў апошні час на старонках друку. Веквыя нацыянальны ўшук, свядомая палітыка русіфікацыі, вышчэненне беларускай мовы на абычю грамадскага жыцця, — усё гэта было і прынесла свае згубныя вынікі. Але галоўнае цяпер, бадай, не столькі разабрацца з прычынамі, колькі цывілізацыйна рэальнасць і не памылішчы ў стратэгіі і тактыцы.

А рэальнасць такая, што нацыянальны нігілізм аказаўся найбольш сур'ёзнай і запущанай хваробай, чым здаваўся раней.

Агульны ўзровень нашай нацыянальнай самасвядомасці, — на такой крытычнай аснове, шыр часам ахопліваюць сумненне і рэспіт: а ці засталася ў беларусаў ўвогуле сіла да нацыянальнага адраджэння, гатоўнасць прыняць яго, і, калі не прыкласці намаганні самі, то хоць бы не перашкаджаць рабіць гэта іншым?

Памятаеце, якія адзікі іранічныя выпадкі гучалі ад нашых нацыянальна-дэмакратэў пасля прыняцця Закона аб мове, што адводзіў на ўкраанне беларускія мовы ў грамадскае жыццё не гадзі нават — пшчодкі. І сапраўды, пераход гэты можна было б ацаніць вышчэ не за дзесяць гадоў — за лічаныя месяцы. Сменна было слухаць і чытаць разважання пра матэрыяльную выдаткі і складанасці навучання мове. За дзесяць гадоў не тое што з рускай на беларускую перайсці — а валодалі гэтай мовай можна зусім прыстойна. Прычыны ж тут не ў грэхах і не ў часе. Зусім у іншым: у тым, што заканадаўчыя акты, супраць свядомы не створалі масавай палітыкі «нізку». Сітуацыя парадоксальная і трагічная: калі давалася выбіраць паміж уласным камфортам і будучыняй нацыі, — большасць робіць выбар на карысць першага. Менавіта ў гэтым — у жалдані асэнсаванні і ўсвядомленні, у гатоўнасці зусім высокай мэты ахвяраваць часам і прыкласці зусім невялікія намаганні, — усё справа. Жадаання гэтага, гэтай гатоўнасці катастрофічна мала.

Ва ўсіх краінах, якім давалася сутыкнуцца з праблемай, падобнай на нашу, матэрыяльным каталізатарам моўнага адраджэння была нацыянальная інтэлігенцыя. Менавіта дзякуючы ёй напачатку мовы шпаркімі тэмпамі набывалі прэстыж, а разам з ім вярталі сваю жыццёвую прастору.

У нас гэтага не адбылося.

З тыповай прадаўніцкай настаўніцтва і пазнаёмі вас ужо ў пачатку артыкула. Выпадак яшчэ не самы цяжкі: глухая непрыязня да моўных новаўвядзенняў у школах на старой прывычцы да канфамізму так і застаецца глухой, але маўклівай непрыязнясцю, без адкрытых прэтэнзій.

Іншая справа — інтэлігенцыя, што прэтэндуе на ранг вышэй.

Філіфак як лостэрка беларусізацыі

Зусім нядаўна рэспубліканскі друк падарыўна расказаў аб канфіліцы на філалагічным факультэце Беларускай універсітэта. Канфіліцы паміж вучонымі, паміж канфедэрамі. Пачалося ўсё з таго, што новы дэкан — вядомы вучоны і пісьменнік, чалавек, шыра адданы ідэі нацыянальнага адраджэння, — Алег Антонавіч Лойка, — выступіў з ідэяй пераўтварэння, рэфармавання моцна русіфікаванага філфаку ў нацыянальны факультэт філалогіі на класічных універсітэцкіх узорах. «Звязда» ўжо раскажвала пра гэтыя планы вучонага, згодна з якімі факультэт павінен ператварыцца ў цэнтр вывучэння моў, літаратуры і культуры, адначасова захоўваючы і развіваючы сваю нацыянальную, беларускую аснову.

Я быў на сходзе філфака, дзе з гэтай нагоды паміж вучонымі разгарэлася гарачая спрэчка. Ідэя «беларускай Сарбоні» расказала факультэт. Прычым большасць канфедэраў — шчыс з азінацкай — не падтрымалі дэкана.

Не буду заглыбляцца ў дэталі канфіліцы, аргументы аднаго і другога боку. Кімі б ілюбоўдзімымі разважаннямі пра дзе філалогіі, — і рэспіткі ў прыватнасці, — не раскочваліся спрэчкі, якія б запэўнівалі і ў адданасці справе адраджэння, ні гучалі, — увес канфіліцы, па сутнасці, эвалюцыя да аднаго: ці будзе філфак «беларусізавацца», ці ўдасца рэфармаатарам павясціць русіфікацыю.

Рашуча настроеная большасць, — прафесары і дацэнты з імёнамі, вядомыя ў рэспубліцы лінгвісты, вопытныя выкладчыкі, — не могуць не разумець згубнасці для беларускай мовы ідэі беларуска-рускага «двумоўя», не могуць не ўсведамляць, што захаванне статус-кво ў імпэрыяльнай моўнай сітуацыі, як і ў асіміляцыйнаму на філфаку — гэта яшчэ адзін крок да бездані, у якую столькі гадоў піхалі мову, гэта, нарэшце, выпад супраць дзяржаўных актаў, накіраваных на адраджэнне. І тым не менш іх вывад адначасна: «Ліквідацыя рускага аддзялення, замена яго беларуска-рускім выключна прыкладнага прызначэння немінуха звужае духоўна-творчыя магчымасці беларускай філалогіі ў кантэксце сусветнай навуковай

думкі» (Шытага з калектыўнага артыкула філфакаўскай большасці «Чаму Сарбону трэба будаваць на руінах» у «Советской Беларусі» 17 ліпеня г. г.).

Такую выснову робяць навуковцы ўніверсітэцкага філфака, які заўсёды лічыўся апорай беларускасці. Куды ўжо далей?

А ўнутраны рухавік, які прыводзіць у дзеянне гэту кампанію прэтэнзій з боку інтэлектуалаў, — прафесараў і дацэнтаў, — той жа, які прымушае грэблява крывіцца бібліятэкарку, што абавязана пачаць афармляць па-беларуску чытацкія фармуляры, або ўзняўшы ў прыёмнай камісіі вэрхал маці, якая не можа змірыцца з тым, што яе адоранае дзіця не вывучае ад экзамена на беларускай мове.

Так-так, прычына тая ж: нежаданне развіцця з прывычным камфортам існаванням. Для гэтага патрэбны намаганні, — і фізічныя, і духоўныя, каб адмовіцца ад лжыіх пра буржавіскае рэвалюцыі, якія чытаў усё жыццё, каб ўзвесці новы курс, — не пратэсту на разор перададзенай творчасці рускіх класікаў, а пра творчую спадчыну іншых нашых суседзяў — літоўцаў, латышоў, украінцаў, якую мы амаль не ведаем.

Тыя самыя людзі, якія яшчэ некалькі гадоў назад настальгічна ўздыхалі аб гаротным стане мовы, а ў астольнай кампаніі маглі з натхненнем праспяваць беларускую песню або раскажыць анекдот, — сёння, калі гэта мова закранула іх асабісты камфорт і запатрабавала сіл і часу, — адхішчаюцца ад яе і саі магчымымі спосабамі. Яна задавальняла іх, пакуль заставалася этнаграфічным рэліктам. Як абшуканы рушнікі ці кросны. І выклікае глухое раздражненне цяпер, калі заявіла аб сваіх правах на дзяржаўнасць.

Эвалюцыя нігілізму

Ярка ілюстрацыя гэтай думкі — эвалюцыя ў асяветніцкі моўнай тэматыцы на старонках нашай рускамоўнай прэсы. Памятаеце, на першым часе, калі толькі што было знята табу з гэтай тэмы, газеты пачалі змяшчаць пісьмы чытачоў, у якіх гучала настальгія па страчанай матчынай мове і пранаванае толькісловае зрабіць, каб мова не загінула канчаткова. Гэта прыхільнасць змянілася звытаў маўчаннем пасля таго, як беларуская мова стала дзяржаўнай. І, нарэшце, іпсера, калі настаў са выхаваньне Закон аб мове, у рускамоўным друку ўзніклі першыя падтрымкі двухмоўя, — а фактычна, спроба рэальна міраваць ранейшымі стам і канчаткова пачаць мову. Яны толькі аргументы не гучаць супраць адраджэння, а заклікі да нашай мовы, аказваецца, аб'ектыўна заканымерны праблэм і стрымліваюць яго не вярта. Вывучэнне мовы, аказваецца, шкодзіць дзяржаву дзяцей і замацуе дзе іх развіццё. І ўвогуле, не мова яна зусім, а так — ускраіны — правільна і звытаў «вельміго і моцно».

Няма Ірына Пятэва на старонках «Советской Беларусі» (24 ліпеня г. г.) у інтэрв'ю з намеснікам адказнага сакратара прэміянай камісіі БДУ Іванам Казловым, камуністэцкі першы спіслю крок беларусізацыі на ўніверсітэце — увядзенне абавязковага ўступнага экзамена па беларускай мове і літаратуры, — глыбокадумна разважае: «Не лімаць лі сябе беларускія інтэлігентныя міровыя ценнасці?» (Ні больш, ні менш!). І Іван Казлоў згаджаецца: — Буду откровенен і скажу, что этим мы себя, конечно, обманем.

Заўважце, чалавек, які на поўным сур'ёзе лічыць, што абавязковае веданне дзяржаўнай мовы абавязна беларускіх інтэлігентаў і пазбавіць іх сусветных каштоўнасцяў, — па абавязку пасля павінен займацца ўкрааненнем беларускай мовы ва ўніверсітэце.

«Где же здравый смысл и разумный подход», — абурэна Ірына Пятэва абавязковым беларускім экзаменам. І папярэджае: «Эксперимент ведется над нашей духовностью, над будущим нашего интеллектуального потенциала».

«...Ах, какие кампінтэнтні абавязовае беларуса: ён і прылічы, і талерантны, і разважлівы, і з такой вялікай увагай ставіцца да іншых. Гэта саладзавасць так сукалоўвае! Ну, на самай справе, навошта мяняць сябе, калі мы такіх ідэальных, калі нас усё так любіць? Энужа? Энужа ж, наша ўласная інтэлігенцыя пераконвае нас у гэтым».

І наўням, што той, хто хваліць цярплівасць нашу, у душы, можа, адэквіла думае пра нашу пакорлівасць, а гавораць пра талерантнасць, мае на ўвазе самапрыніжанасць. А хваліць павату да іншых, хваліць найперш нашу непавату да сябе і гатоўнасці ўласнымі нагамі таптаць сваю ж спадчыну!

Наўням, толькі тады, калі гэта зразумела не сёння і тысячы, а мільёны, калі да нас дойдзе, што пуніцкая «Гымы мудрых истин нам дороже нас самих» ішоўшай обман», — гэта і пра нас з нашай слаўнай талерантнасцю, калі мы ўбачым сябе збоку і жахнемся ад уласнага выгляду, — толькі тады мы зможам адраджацца як нацыя.

Сумна тое, што гэта не можа адбыцца за хуткі час па дырэктыве, ні нават па прынятайму закону. І нам трэба быць гатовымі да страты ілюзій, да яспраўдзанага надзеі, да расчараванняў. Гэта гатоўнасць дапаможа ўспрыняць і прыняць горкую рэальнасць, не апускаючы рук.

Заклятыя сябры і лепшыя ворагі мовы — гэта мы з вамі. Гэта настаўніцы, якія вучаць дзяцей любіць тое, чаго самі не любяць, гэтыя ўніверсітэцкія выкладчыкі, якія навучаюць будучых настаўнікаў таму, у што самі не вераць. Гэта журналісты, якія патрабаванне ведання мовы прыраўноўваюць да зланычнага эксперымента над духоўнасцю і інтэлектуальным патэнцыялам.

І гэта яшчэ многа-многа людзей, якія маўчаць і назираюць, замест таго, каб гаварыць і рабіць справу.

Валентын ЖДАНКО.

У КАЛЯРОВАЙ ЛІХАМАНЦЫ

ВЫЯВІЛАСЯ НЕ ТОЛЬКІ ВЯЛІКАЯ ПРАГНАСЦЬ ЗЛАДЗЕЯЎ ДА ДАРМАВОЙ НАЖЫВЫ, АЛЕ І БЕЗАДКАЗНАСЦЬ, РАЗГІЛЬДЗІСТВА МНОГІХ СЛУЖБОВЫХ АСОБ

Каляровая ліхаманка называюць на Гомельшчыне пагоню дамараслых камерсантаў усіх масей за каліровымі металамі — медляю, бронзай, нікелем, вальфрамам і інш. Гэтая пагоня ў апошні час набывае такі размах, што заклінула амаль усе прадпрыемствы, якія перапрацоўваюць каліровыя металы. У выніку каштоўная сыравіна і прадукцыя з яе раскрасаецца і за вялікі грошы «спывае» ў далёкае і блізкае замежжа. А нашы прадпрыемствы нярэдка застаюцца ні з чым і зедваюць вельзарныя цяжкасці.

Адным словам, праблема гэта не другарадная. Яе настрыжы сёння адчуваюць як у горадзе, так і ў вёсцы, бо яна наносіць непараўны ўрон і без таго «пакалупанай» вытворчасці. Восць чаму ўпраўленне Камітэта дзяржаўнай бяспекі Рэспублікі Беларусь па Гомельскай вобласці і работнікі аддзела барацьбы з эканамічнай злачыннасцю ўпраўлення ўнутраных спраў абавязавана правялі рэйд па правядзенні ўмоў захоўвання і выкарыстання на народнагаспадарчых прадпрыемствах вобласці каліровых і рэдкіх металаў.

ПРА БРОНЗУ, ХЛЯПЧУК І ПРывАТНАГА ДЭТЭКТЫВА

Нідзе не прадуючы Канстанцін Заграбелны, прыбярэжны смечдэправада політэхнічнага інстытута, раней судзімы за крадзеж Леанід Ермакоў, пералезшы цераз агароджу, ваяжыравалі па тэрыторыі заводу «Цэнтраліт». Мэта адна — знайсці людзей, якія дапамаглі б укрэціць бронзу. Пошукі закончыліся даволі хутка. У адным з цэхав да іх падыйшоў старшы майстар Барыс Давыдчына і паціскаў Барыс, што ім тут трэба. Канстанцін Заграбелны адрэў яго ўбок і прама сказаў:

— Бронза. Добра заплацілі за яе. Шчасце штучак за тону. Вядома, нейкім унутраным пачуццём майстар вачуў, што наведвалінікі не нейкія там праварожныя ці пасланцы міліцыі, а дэлавныя людзі, з якімі можна мець справу і атрымаць добры навар. Таму сказаў:

— Няпроста ў нас з гэтым. Але можна пакумекаць. Пазнаеце мяне дадом.

І назваў нумар свайго тэлефона. Сябрыкі не прымусялі сябе доўга чакаць і праз некалькі дзён заявіліся на кватэру да майстра. Тут і дамовіліся аб усім. Давыдчына сказаў, што на метал трэба з'яўляцца сёння ж ноччу, калі ён будзе выконваць функцыю нявольніка цэху, а азначаныя зможу зрабіць максімальна магчымае. Заграбелны запэўніў: ёсць выгадныя пакупніцкі металу, таму рызыкі ніякія, а грошай будзе поўная кішэня.

Пачуўшы гэта, майстар назваў сваю пану за тону бронзы — дзесяць тысяч рублёў. Заграбелны згадзіўся, і «партнёр» ўдарылі па руках.

Астатняе, як кажучу, было справай тэхнікі. У тую ж ноч Заграбелны і Ермакоў праз дзірку ў плоце прайшлі на тэрыторыю заводу і прыйшлі на рабочае месца Давыдчына. А другой гадзіны яны патраўнілі 3.700 кілаграмаў чужакай бронзы ў бодню, і Заграбелны не дамовіўся з вадзіцелем транспартнага цэху Мікалаем Сечкам, каб той дапамоў яму вывесці з прадпрыемства за тысячу рублёў адрэў коксу.

М. Сечка павінаў зрабіць гэта а палове пятай гадзіны і ў вызначаны час загнать свой «КамАЗ» у цэх. Давыдчына асабіста падняўся на маставыя краны, і накіраваў яго да бодні, дзе ўжо стаялі Заграбелны і Ермакоў, якія спрыта падпалілі стропы крана да бодні. Яшчэ некалькі хвілін — і Сечка падруліў да бункера з коксу, адкуль у кузав грузавіка ппохнулася яго столькі, што назабавя прык-рыла ўкрадзены. На транспартнай прахадной зламніскаў ніхто не затрымаў. У хвілінах Ермакова бронза была надзеяна сваёй.

Завалася, ніякіх слядоў не пакінула, і ўдзельнікам крадзяжу каштоўнага металу адпала на 240 тысяч рублёў (гэта па дзяржаўных расцэнках) можна было спаць спакойна. Аднак работнікі ўпраўлення КДБ знайшлі і разбілі талі тры сляды, пераважыў зладзею суду. Дзесяць справял-

цху дзяжады больш за тону няўлічанай бронзы. Пачалі глядзець дакументы і выявілі, што не хапае 3.542 кілаграмаў каліровага металалому.

— Не можа гэтага быць, — запярэчылі кіраўнікі прадпрыемства і стварылі заводскую камісію з дзевяці чалавек, якая правяла інвентарызацыю і праз тыдзень канстатвала: — Ёсць бронза.

— Пакажыце яе, — настойваў на сваёй члене прадавай. Паказваць жа не было чаго, бо камісія спрабавала пасу-нуць праварожным паперку аб наяўнасці металалому, які адзлі на перапрацоўку ў аб'яднанне друкчасных каліроваў медляў яшчэ ў 1989 годзе і які не быў спісаны.

ЛЮДЗІ НАЖЫВАЮЦА НА МЕТАЛЕ

У канцы сакавіка скрытым пастом міліцыі на адной з лясных дарог, што вядзе ў Літву, быў затрыманым гомельскі вадзіцель Ігар Дуброўскі, які ў суправаджэнні літоўскай легкаваўшкі вёз 800 кілаграмаў медзі. На дошыце ён заявіў, што атрымаў яе з асабістага гаража начальніка транспартнага аддзела адной з арганізацый Гомеля.

У маі трапіў «у пастку» рабочы вытворчага аб'яднання «Гомсельмаш» Шаўшоў, які пад драўлянымі скрыткамі вывозіў з прадпрыемства на трактарнай цягачыцы сваёй чынкавыя лісты вагой 2.100 кілаграмаў. Камерсцыйная цана іх складала каля аднаго мільёна рублёў. Крыку пазней пад калотам трактара, якім кіраваў Луцкоўскі, на той жа транспартнай прахадной знайшлі два цытнерны медзі, разучаравані на кавалі.

У чэрвені на Брэскай мятані ў аўтобусе гасралізавага аддзела па міжнародным турызму Гомельскага аб'яднання прафсаюзаў вадзіцель Дарашкоў і Нікілаў у спецыяльна абсталяваным тайніку везлі тое кілаграмаў медзі на 27 тысяч рублёў, а вадзіцель адной з гомельскіх аўтакалон Шаўчук, супраць якога ўбуджана крымінальная справа, яшчэ больш.

Такім чынам, зусім вядома, куды знікае дарог метал. У замежныя краіны, розныя кааператывы, малыя прадпрыемствы, дзе за яго добра плаціць. У Польшчы, напрыклад, адразу за брэскай граніцай каліровы метал прымяшча ад нашых сучасніцкаў да долара. А на гомельскім аўтарынку «не-не да і сустрачлі пакупнікі, які трывае прыняццальную аб'ект: даш бел каліровы метал — атрымаеш сваёго канверсаваную валюту.

Але ці заўсёды эфектыўныя меры, каб затрымаць тых, хто, скажам, дэля асабісты нажывы вазе той метал у прыбалтыйскія краіны, граніца з якімі пакуль што дастаткова прэарытарна, і іх матнікі

ВОЗГАДАЕ

ЧАСЫ І АБСТАВІНЫ МЯНЯЮЦА

(Заключэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Кітайскі бок адзначаў, што паспех рэформ у многім залежыць ад стабільнасці палітычнай і грамадскай. Кітай — шматлікая краіна, дзе жыўць прадстаўнікі 56 нацыйна-нацыянальнасцей, у агульным складаюць 100 мільёнаў чалавек. Паспяхоўнае правядзенне нацыянальна-палітычнай, самавызначэння нацыянальна-этнічных, паводле слоў кіраўнікоў дзяржавы, абумоўлівае іпэравае становішча ў краіне.

Вельмі цікавым аказалася для членаў беларускага парламента знаёмства з сістэмай Усёкітайскага народнага сходу, які складаецца з 2978 народных прадстаўнікоў. Пастаянны камітэт гэтага вышэйшага органа дзяржавы ўлада, які па структуры нагадвае Прэзідыум беларускага парламента, валодае і кантралявальнай функцыяй, што дае магчымасць апэратыўна прымаць новыя і ўносіць карэктыўныя ў прынятыя ўжо законы, не чакаючы «важкіх форуму».

У КНР цяпер восем дэмакратычных партый, якія дзейнічаюць згодна з канстытуцыяй. Праўда, гэта многапартыйнае супрацоўніцтва, паводле гасці, не з'яўляецца апазіцыйным і ажыццяўляецца пад кіраваннем кампартыі.

«Хоць узаемаадносіны паміж Кітаем і Беларуссю ўзніклі нядаўна і яны паспяхова развіваюцца, іх трэба развіваць і ўмацоўваць», — падкрэсліў высокі гасць. Ён выказаў гатоўнасць пазнаёміцца з вопытам, дадзеным кітайцамі ў ходзе правядзення эканамічных рэформ. «Нам, у сваю чаргу, можна папярэдзіць дасягненні Беларусі ў галіне навуцы і тэхнікі», — сказаў кіраўнік дэлегацыі. Ён падкрэсліў, што дзве дружэлюбныя краіны аб'ядноўваюць адзін і той жа мэта — паскарэнне эканамічнага развіцця і палепшэнне жыцця народа.

Станіслаў Шушкевіч у гутарцы з прадстаўніцтвам Усёкітайскага народнага сходу заявіў: Кітай — вялікая краіна, пастаянны член Савета Бяспекі, наш добры і даўні сябар. Ён адзначыў, што Вярхоўны Савет Беларусі зацікаўлены ў далейшым развіццё супрацоўніцтва з КНР.

Людміла ГЛОД,
Ларэа ПАДЗАР,
БЕЛІНФАРМ.

НА МАГІЕ ЯКУБА КОЛАСА

У гадавіну смерці народнага паэта Беларусі Якуба Коласа грамадскае горада прайшла на магілу паэзія. Словы ўдзячнасці і паханы пр аўтара «Новай зямлі» і «Сягондэ-музыка», «На рэспубліцы» і «Дрыгва», многіх іншых бліскучых паэтычных і празаічных твораў выказалі вучоны і даследчы Адам Мельнік, паэты Сяргей Законікаў і Мікола Аўрамчык, дацэнт Беларускага ўніверсітэта Вольга Кавалова. Паэт Пятро Прыходзька прачытаў свой верш «Паэт і народ», прысвечаны Якубу Коласу. На магілу былі ўскладзены кветкі ад грамадскасці Беларусі.

Увесьня мы будзем адзначаць 110-ую гадавіну дня нараджэння Якуба Коласа, ужо выдзена падрыхтоўка да гэтай знамянальнай падзеі. Сяга Коласа Дня Міхася расказаў пра бліжэйшыя ўрады, прысвечаныя 100-годдзю, запрашае на свята пазізі, якое неўзабаве абудзіцца на радзіме паэзія.

Уладзі ТРАЦЬЧЫК.

Пра рознічныя цэны на харчовыя тавары

(Заключэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Адначасова для кампенсацыі населеным рэспублікі ўзрослых затрат у сувязі з павышэннем рознічных цэн на масла, малочны і хлебнабулачныя прадукцыю намячана правесці рад мер па сацыяльнай абароне насельніцтва: будзе праведзена індэксізацыя эфэктнай плаці, пенсій, дапамог, стыпендыя і іншых грашовых выплат, у верасні плануецца выдзеліць непрацуеючым пенсіянерам аднаразовыя грашовыя дапамогі, разглядаюцца прапановы па павышэнню мінімальнай заробатнай плаці.

Начальнік аддзела рэгулявання цэн на сельскагаспадарчыя вытворчасці Д. ПАЛЯНІЧКА.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У Расію і іншыя краіны СНД апошнім часам хлынулі з-за мяжы мільёны фальшывых долараў. Як адрозніць падобны ад сапраўднай валюты? Есць шмат спосабаў. Вось некаторыя. Напрыклад, фальшывымі доларамі ў спецыяльных машынах з купонамі «адзін долар» — «два долара». Праўда, гэта бывае вельмі рэдка. Рэцы уважліва аглядаць вузлы купонаў. Калі паперка новая, а вузлы яе закрулены, то гэта п'яна фальшывка. Трэба звярнуць увагу на колер і дэталі малюнка. Яшчэ рэцы наносяць доллары. Некаторыя фальшывы пахнуць сінтэтычнымі сродакмі. Няблага глядзець купоны на святло. На асобных няма падпісы галоўнага казначыя, бывае вядзены знак зроблены бы-як.

«БІ-БІ-СІ»

У лонданскіх лешуноў ёсць свой клуб і нават магазін. Там гандлююць таварамі для лешуноў: нажніцкамі, музычнымі інструментамі, кнігамі, якія адкрываюцца на другі бок, штопарамі і іншымі. Г. д. Сярод лешуноў, між іншым, больш алкаголікаў, дыябетыкаў, астматыкаў, яны часцей трапляюць у аварыі, мучаючы ад алергіі і бяссонніцы.

Міжнародны Чырвоны

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

Крыж абвінавачваў усе бакі канфлікту ў Югаславіі ў паразічных жэсткіх падабленнях, выказаў таскама пратэст у сувязі са зваротамі на расправа над мірным насельніцтвам. Камісія ААН па правах чалавечых вызлае бакі жэсткісці ў былой Югаславіі, занатоўвае паказанні сведкаў.

Былы кароль Румыніі Міхэй панаваў наведзець раздзін у канцы гэтага тыдня. Але прадстаўнік урада даў зразумець, што гэты візіт непажаданы, бо прысутнасць Міхэй можа парушыць ход перадавыбарнай кампаніі. Былому каралю падавамі, што ён атрымае візу на наведанне Румыніі ў кастрычніку пасля выбараў.

Больш за 80 чалавек за час ракетаў абстрэлі інагалюнай часткі Кабула. Некаторыя ракетны трапілі ў паліцыю Расіі, два чалавекі загінулі. Азілі з лідэраў маджхедэў заклікаў спыніць на дзень баявыя дзеянні, каб замежныя дыпламаты маглі пакінуць горад.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

«ГОЛАС АМЕРЫКІ»

В. Ошчанка, які працаваў светлікам у пасольстве Расіі ў Парыжы, прыбыў у Лондан з жонкай і дачкой і прапярэдзіў прэстыжам. Ён уцеў, каб пазбегнуць выхадзіць ад двайнога агеаа.

Міністэрства абароны ЗША павадала, што закрывае і скарачае 69 ваенных аб'ектаў у Еўропе.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У першым паўгоддзі перайшоў на ўласнасць грамадзян рэспублікі 67,9 тысяч кватэр (4 працэнты) у дамах дзяржаўнага і грамадскага жыллёвага фонду агульнай плошчай 4 мільёны кв. м. Прычым з агульнай колькасці прыватна-власных кватэр 53,7 тысяч плошчай 3,3 мільёна кв. м набыта грамадзянамі на ўласнасць праз выкуп. Кошт іх склаў 468,5 мільёна рублёў, або 8,7 тысяч у сярэднім за кватэру.

4 працэнты — гэта, вядома, нязначна, і, тым не менш, працэнт набірае тэмпы: за ўвесь мінулы год перайшоў на ўласнасць насельніцтва 39 тысяч кватэр, або 2 працэнты.

І наступны факт паведамляе Дзяржкамстат: грамадзянам, якія маюць ільготы, перададзена на ўласнасць бесплатна ці з частковай аплатай 14,2 тысяч кватэр агульнай плошчай 0,7 мільёна кв. м. Хоць, між іншым, супасванне ў таварна-грашовы адносіны або купля-продаж уласціх ільгот — гэта не зусім зразумела.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

Як паведамляе Дзяржкамстат рэспублікі, у студзені — чэрвені з прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый вызвалена на скарачэнню штатаў 41,4 тысяч чалавек. Па ацэнцы саміх прадпрыемстваў, у трэцім квартале мінулага года вызвалілі 29,7 тысяч.

На 1 ліпеня на ўліку ў органах службы занятасці знаходзіліся 41,7 тысяч чалавек, пры гэтым было прызнана беспрацоўнымі 7,1 тысяч, дапамогу па беспрацоўю атрымліваюць 5,3.

У той жа час, паводле даных прадпрыемстваў і арганізацый, у рэспубліцы ёсць 38,9 тысяч свабодных рабочых месцаў, у тым ліку ў прамысловасці — 3,9, сельскай гаспадаркі — 10,7, асаа здароўя і сацыяльных забеспячэнняў — 7,5, будаўніцтва — 2,2 тысячы. Да месца будзе напярэць, што суму нізкую сярэдняю заробатную плату маюць якраз работнікі сельскай гаспадаркі, аховы здароўя і сацыяльнага забеспячэння — некалькіх у гэтых галінах, у якіх найбольш не хапае рабочых рук.

З-за таго, вядома, і не хапае.

А што варта ўлічыць, што паказаныя арганізіцыі статыстыкі маюць далёка не поўны. Як улічыць скрытае беспрацоўе, што мае месца на многіх прадпрыемствах, якія працуюць па скарачэнню графіку, адраўляючы людзей у вымушаны водпуск і г. д.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У аблохны савецкіх таварыства барыцца за прыватнасці і здаровы лад жыцця — радасць. Гэтымі дымі аны прынята, дарчы першым сярэдняпадобным арганізацыям рэспублікі, у радзі Міжнароднага лігі цывілізацыі і здароўя. Тым самым з'яўляецца магчымасць разам з такімі ж таварыствамі розных краін жыць з большай актыўнасцю аб'яднаць намагаюцца супраць алкаголікаў і наркатыкаў. Толькі вольны пачаток і пачынаюць апошніх рукаўроў нават пры той акалічнасці, што абласное таварыства і набыло прыгожую назву — член Міжнароднага лігі цывілізацыі і здароўя.

Іншы час — іншыя задачы

Інтэрв'ю Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасла Рэспублікі Індыі А. С. Гансалеса Беларускаму інфармацыйнаму агенцтву

Рэспубліка Індыя была ў ліку першых краін, якія прызналі незалежнасць Беларусі. Сёння адносіны нашай рэспублікі і Індыі будуць на фундаментальна-дэмакратычнай супрацоўніцтва. Напярэдадні 45-гадовага юбілея незалежнасці Рэспублікі Індыі, які спадняцца 15 жніўня, уласны карэспандэнт БЕЛІНФАРМА ў Маскве Ірына Андруховіч напярэдзі адказаў на пытанні, што датычаць адносінаў паміж нашымі краінамі, Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасла Рэспублікі Індыі ў Маскве пана Алафрэда Сільвестра Гансалеса.

— Як Вы адзначаеце адносіны паміж Індыяй і Беларуссю на цяперашнім этапе? Ці будуць яны, на Вашо думку, трансфармавацца ў бліжэйшай будучыні?

— Індыя і Беларусь устанавілі афіцыйныя дыпламатычныя адносіны, і ў Мінску ўжо функцыянуе індыйскае консульства. У бліжэйшы час ужо назначаны пасол Індыі прыступіць там да сваіх абавязкаў. Цяпер, калі Беларусь з'яўляецца незалежнай дзяржавай, а сітуацыя ў Еўропе і свеце значна змянілася, наш дыялог павінен прыняць больш актыўную форму. Абоны візіты на вышэйшым узроўні вельмі важныя для гэтага працэсу. Прэм'ер-міністр Індыі за-

прасіў Старшыню Вярхоўнага Савета Беларусі пана Шушкевіча і Старшыню Савета Міністраў рэспублікі пана Кібіча наведаць Індыю. Гэтыя візіты пройдуць у зручны для абодвух бакоў час. Затым павіны адбыцца візіты на вышэйшым узроўні індыйскіх лідэраў у Беларусь.

Ваша рэспубліка мае развіты прамысловы і ваенна-прамысловы комплексы. Мы зацікаўлены ў набыцці грамадзянскага і ваеннага абсталявання, якое вырабляецца ў Беларусі. У сваю чаргу, Індыя магла б паставіць ёй сельскагаспадарчыя тавары, медыкаменты, спажывецкія і прамысловыя тавары. Можна было б заключыць неабходныя пагадненні для та-

кіх абменаў, уключаючы двухбаковы гандлёвы дагавор. Беларусь і Індыя маюць многае з таго, што могуць прапанаваць адна адной у галіне культуры. І гэта яшчэ адзін аспект узаемаадносін, які павінен развівацца.

— Нацыянальнай бядой Беларусі з'яўляецца чарнобыльская трагедыя. Як на Ваш погляд, магла б Індыя пасадзейнічаць больш хуткай ліквідацыі вынікаў гэтай катастрофы?

— Ліквідацыя чарнобыльскай катастрофы — гэта цяжкая і прайсца. У мінулым годзе я даставіў гуманітарную дапамогу з Індыі для ахвяр Чарнобыля. Істотнай задачай з'яўляецца барацьба з вынікамі радыяцыі для людзей і зямлі. Памеры не вельмі звыклы, і толькі скаанцэнтраваны міжнародны намаганні маглі б дапамагчы эфектыўна ўзяцца за гэтую задачу. Індыя мае магчымасць прапанаваць медыцынскую спецыялізаваную абсталяванне на сучасным узроўні, якія патрабуюцца для гэтай мэты.

Стайшы міжвольнымі сведкамі крадзяжу двух каструль з магазіна гаспадарчых тавараў і пагоняй за злодзеям — жанчынай сталага ўзросту, карэспандэнт вырашыў выявіць: якія тавары горш за ўсё ляжыць на паліцах (у нас жа баруць тое, што дрэнна ляжыць). Аказалася, што ў магазінах самаабслугоўвання дрэнна ляжыць абсалютна ўсё, але калі справа дайшла да канкрэтных, выявілася — большасць буйных універсамў і ўнівермагаў не ў стане выказаць, колькі чаго ў іх укралі. «Недастава» — яна і ў Афрыцы недастава. А што за ёсць ішчы — якая розніца? — прыкладна пад такім дэклінам і працуе (у большасці сваёй) наш гандаль. Гэта пунтуальна буржуа прывыклі лічыць усе наштучна, аж да самага таннага, а мы пры-

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У адпаведнасці з апошнім апітанням грамадскай думкі прэзідэнт Буш адстае ад свайго канкурэнта Б. Клінтана больш чым на 20 працэнтаў.

— Незалежна ад таго, што новыя прызначэнні ў арміі Расіі сведчаць аб вылучэнні на ключавыя пасады прыхільнікаў жэсткісці і шчыльнасці. Іх адрознівае ад іншых, якія выказваюць сумненні ў іх палітыцы, якая, па іх словах, прывяла да поўнай дэарганізацыі арміі. Многія ваенныя нездаволены дагаворам з ЗША аб скарачэнні аднаўраў зброі, вывадзі войск з Прыбалтыкі, сацыяльным становішчам ваенных. Бачна, што паміж грамадзянскай адміністрацыяй і ваенным кіраваннем — адзін канфлікт. Але такая сітуацыя пакуе выхадзе ваенны пераварот, аднак магчымы саюз кіраванства арміі, ваенна-прамысловага комплексу, службы бяспекі, да якога можа далучыцца Р. Хасбулату.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

В. Ошчанка, які працаваў светлікам у пасольстве Расіі ў Парыжы, прыбыў у Лондан з жонкай і дачкой і прапярэдзіў прэстыжам. Ён уцеў, каб пазбегнуць выхадзіць ад двайнога агеаа.

Міністэрства абароны ЗША павадала, што закрывае і скарачае 69 ваенных аб'ектаў у Еўропе.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У першым паўгоддзі перайшоў на ўласнасць грамадзян рэспублікі 67,9 тысяч кватэр (4 працэнты) у дамах дзяржаўнага і грамадскага жыллёвага фонду агульнай плошчай 4 мільёны кв. м. Прычым з агульнай колькасці прыватна-власных кватэр 53,7 тысяч плошчай 3,3 мільёна кв. м набыта грамадзянамі на ўласнасць праз выкуп. Кошт іх склаў 468,5 мільёна рублёў, або 8,7 тысяч у сярэднім за кватэру.

4 працэнты — гэта, вядома, нязначна, і, тым не менш, працэнт набірае тэмпы: за ўвесь мінулы год перайшоў на ўласнасць насельніцтва 39 тысяч кватэр, або 2 працэнты.

І наступны факт паведамляе Дзяржкамстат: грамадзянам, якія маюць ільготы, перададзена на ўласнасць бесплатна ці з частковай аплатай 14,2 тысяч кватэр агульнай плошчай 0,7 мільёна кв. м. Хоць, між іншым, супасванне ў таварна-грашовы адносіны або купля-продаж уласціх ільгот — гэта не зусім зразумела.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

Як паведамляе Дзяржкамстат рэспублікі, у студзені — чэрвені з прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый вызвалена на скарачэнню штатаў 41,4 тысяч чалавек. Па ацэнцы саміх прадпрыемстваў, у трэцім квартале мінулага года вызвалілі 29,7 тысяч.

На 1 ліпеня на ўліку ў органах службы занятасці знаходзіліся 41,7 тысяч чалавек, пры гэтым было прызнана беспрацоўнымі 7,1 тысяч, дапамогу па беспрацоўю атрымліваюць 5,3.

У той жа час, паводле даных прадпрыемстваў і арганізацый, у рэспубліцы ёсць 38,9 тысяч свабодных рабочых месцаў, у тым ліку ў прамысловасці — 3,9, сельскай гаспадаркі — 10,7, асаа здароўя і сацыяльных забеспячэнняў — 7,5, будаўніцтва — 2,2 тысячы. Да месца будзе напярэць, што суму нізкую сярэдняю заробатную плату маюць якраз работнікі сельскай гаспадаркі, аховы здароўя і сацыяльнага забеспячэння — некалькіх у гэтых галінах, у якіх найбольш не хапае рабочых рук.

З-за таго, вядома, і не хапае.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У аблохны савецкіх таварыства барыцца за прыватнасці і здаровы лад жыцця — радасць. Гэтымі дымі аны прынята, дарчы першым сярэдняпадобным арганізацыям рэспублікі, у радзі Міжнароднага лігі цывілізацыі і здароўя. Тым самым з'яўляецца магчымасць разам з такімі ж таварыствамі розных краін жыць з большай актыўнасцю аб'яднаць намагаюцца супраць алкаголікаў і наркатыкаў. Толькі вольны пачаток і пачынаюць апошніх рукаўроў нават пры той акалічнасці, што абласное таварыства і набыло прыгожую назву — член Міжнароднага лігі цывілізацыі і здароўя.

— Нацыянальнай бядой Беларусі з'яўляецца чарнобыльская трагедыя. Як на Ваш погляд, магла б Індыя пасадзейнічаць больш хуткай ліквідацыі вынікаў гэтай катастрофы?

— Ліквідацыя чарнобыльскай катастрофы — гэта цяжкая і прайсца. У мінулым годзе я даставіў гуманітарную дапамогу з Індыі для ахвяр Чарнобыля. Істотнай задачай з'яўляецца барацьба з вынікамі радыяцыі для людзей і зямлі. Памеры не вельмі звыклы, і толькі скаанцэнтраваны міжнародны намаганні маглі б дапамагчы эфектыўна ўзяцца за гэтую задачу. Індыя мае магчымасць прапанаваць медыцынскую спецыялізаваную абсталяванне на сучасным узроўні, якія патрабуюцца для гэтай мэты.

Стайшы міжвольнымі сведкамі крадзяжу двух каструль з магазіна гаспадарчых тавараў і пагоняй за злодзеям — жанчынай сталага ўзросту, карэспандэнт вырашыў выявіць: якія тавары горш за ўсё ляжыць на паліцах (у нас жа баруць тое, што дрэнна ляжыць). Аказалася, што ў магазінах самаабслугоўвання дрэнна ляжыць абсалютна ўсё, але калі справа дайшла да канкрэтных, выявілася — большасць буйных універсамў і ўнівермагаў не ў стане выказаць, колькі чаго ў іх укралі. «Недастава» — яна і ў Афрыцы недастава. А што за ёсць ішчы — якая розніца? — прыкладна пад такім дэклінам і працуе (у большасці сваёй) наш гандаль. Гэта пунтуальна буржуа прывыклі лічыць усе наштучна, аж да самага таннага, а мы пры-

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У адпаведнасці з апошнім апітанням грамадскай думкі прэзідэнт Буш адстае ад свайго канкурэнта Б. Клінтана больш чым на 20 працэнтаў.

— Незалежна ад таго, што новыя прызначэнні ў арміі Расіі сведчаць аб вылучэнні на ключавыя пасады прыхільнікаў жэсткісці і шчыльнасці. Іх адрознівае ад іншых, якія выказваюць сумненні ў іх палітыцы, якая, па іх словах, прывяла да поўнай дэарганізацыі арміі. Многія ваенныя нездаволены дагаворам з ЗША аб скарачэнні аднаўраў зброі, вывадзі войск з Прыбалтыкі, сацыяльным становішчам ваенных. Бачна, што паміж грамадзянскай адміністрацыяй і ваенным кіраваннем — адзін канфлікт. Але такая сітуацыя пакуе выхадзе ваенны пераварот, аднак магчымы саюз кіраванства арміі, ваенна-прамысловага комплексу, службы бяспекі, да якога можа далучыцца Р. Хасбулату.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У адпаведнасці з апошнім апітанням грамадскай думкі прэзідэнт Буш адстае ад свайго канкурэнта Б. Клінтана больш чым на 20 працэнтаў.

— Незалежна ад таго, што новыя прызначэнні ў арміі Расіі сведчаць аб вылучэнні на ключавыя пасады прыхільнікаў жэсткісці і шчыльнасці. Іх адрознівае ад іншых, якія выказваюць сумненні ў іх палітыцы, якая, па іх словах, прывяла да поўнай дэарганізацыі арміі. Многія ваенныя нездаволены дагаворам з ЗША аб скарачэнні аднаўраў зброі, вывадзі войск з Прыбалтыкі, сацыяльным становішчам ваенных. Бачна, што паміж грамадзянскай адміністрацыяй і ваенным кіраваннем — адзін канфлікт. Але такая сітуацыя пакуе выхадзе ваенны пераварот, аднак магчымы саюз кіраванства арміі, ваенна-прамысловага комплексу, службы бяспекі, да якога можа далучыцца Р. Хасбулату.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У адпаведнасці з апошнім апітанням грамадскай думкі прэзідэнт Буш адстае ад свайго канкурэнта Б. Клінтана больш чым на 20 працэнтаў.

— Незалежна ад таго, што новыя прызначэнні ў арміі Расіі сведчаць аб вылучэнні на ключавыя пасады прыхільнікаў жэсткісці і шчыльнасці. Іх адрознівае ад іншых, якія выказваюць сумненні ў іх палітыцы, якая, па іх словах, прывяла да поўнай дэарганізацыі арміі. Многія ваенныя нездаволены дагаворам з ЗША аб скарачэнні аднаўраў зброі, вывадзі войск з Прыбалтыкі, сацыяльным становішчам ваенных. Бачна, што паміж грамадзянскай адміністрацыяй і ваенным кіраваннем — адзін канфлікт. Але такая сітуацыя пакуе выхадзе ваенны пераварот, аднак магчымы саюз кіраванства арміі, ваенна-прамысловага комплексу, службы бяспекі, да якога можа далучыцца Р. Хасбулату.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕ «СВАБОДА»

У адпаведнасці з апошнім апітанням грамадскай думкі прэзідэнт Буш адстае ад свайго канкурэнта Б. Клінтана больш чым на 20 працэнтаў.

